

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34

Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

E-mail: ces@ces.ro

www.ces.ro

Membu fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)

Membu al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Nr. 705/28.01.2026

AVIZ

**referitor la proiectul de Lege privind protecția împotriva
cererilor vădit neîntemeiate sau a procedurilor judiciare abuzive
îndreptate împotriva persoanelor implicate în acțiuni
de mobilizare publică**

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *proiectului de Lege privind protecția împotriva cererilor vădit neîntemeiate sau a procedurilor judiciare abuzive îndreptate împotriva persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică*.

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 28.01.2026, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, avizează **FAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarele observații:

- considerăm că sunt necesare o serie de ajustări pentru asigurarea coerenței legislative și o protecție îmbunătățită a victimelor cazurilor de tip SLAPP - Strategic Lawsuits Against Public Participation (Acțiuni strategice în justiție împotriva mobilizării publice), respectiv crearea unor mecanisme funcționale, disuasive, care să fie apte să

atingă scopul directivei și să găsească în același timp, un echilibru între protecția victimelor cazurilor de tip SLAPP și actualele reglementări și principii procesuale;

➤ principalele observații centrale sunt:

- aplicarea din oficiu a unor garanții (respingere rapidă, cauțiune, despăgubiri), pentru a sprijini părțile vulnerabili și a degreva instanțele;
- aplicarea obligatorie a unei amenzi reclamantului, drept instrument disuasiv, într-un quantum stabilit de instanță, în funcție de gravitatea situației, în situațiile în care instanța constată existența unei cauze de tip SLAPP;
- clarificarea protecției pentru entități terțe, inclusiv exonerarea de la plata cheltuielilor de judecată;
- reglementarea situației în care litigiul dobândește caracteristicile unui litigiu de tip SLAPP pe parcurs;
- aplicarea legii și cauzelor pendinte, pentru efectele neproduse deja, potrivit jurisprudenței CCR, pentru a preveni extinderea abuzurilor în curs;
- fundamentarea suplimentară a opțiunii de politică publică de limitare a acestui proiect de lege doar la cauzele civile, la acest moment, și analiza situațiilor prezentate din domeniul penal sau al contenciosului administrativ cu efecte similare acțiunilor civile de tip SLAPP, în acord cu realitățile semnalate în România și recomandările europene;

Propunerile pe care le formulăm urmăresc:

- să alinieze proiectul la cerințele Directivei (UE) 2024/1069 și la Recomandările europene relevante;
- să consolideze protecțiile pentru părțile vizate de SLAPP-uri;
- să asigure coerența, aplicabilitatea și eficiența noii reglementări în sistemul juridic românesc.

Fiecare sub-secțiune evidențiază problematica de fond, riscurile actuale, justificarea intervenției și textul amendamentului propus.

➤ ***aplicarea din oficiu a unor garanții procesuale:*** apreciem ca fiind necesară introducerea expresă a posibilității instanței de a dispune din oficiu anumite garanții procesuale prevăzute în proiectul de lege, în special mecanismul de respingere rapidă a cererii (Capitolul III), obligarea reclamantului la depunerea cauțiunii (art. 7) și măsurile reparatorii și sancționatorii (Capitolul IV). Această opțiune este compatibilă cu Directiva Anti-SLAPP, care permite expres o astfel de reglementare la nivel național (art. 6 alin. 2) și este de natură să consolideze rolul activ al judecătorului, în

echilibru cu principiul disponibilității, dat fiind domeniul de reglementare și scopul actului normativ, anume cel de a institui mecanisme de protejare a unor interese publice.

Justificare:

- **consolidarea rolului judecătorului** ca garant al echilibrului procedural, în special atunci când pârâtul nu beneficiază de reprezentare juridică sau este într-o poziție vulnerabilă; poziția vulnerabilă a pârâtului rezultă atât din Directivă, dar și din Recomandarea din 2024 a Consiliului Europei care include ca indicator de SLAPP tocmai faptul că reclamantul exploatează un dezechilibru de putere, cum ar fi avantaje financiare sau influență politică, pentru a exercita presiune asupra pârâtului;
 - **eficiență procedurală:** permite o soluționare rapidă a acțiunilor vădit neîntemeiate, degrevând instanțele de cauze abuzive (Codul de procedură civilă prevede, în mod expres, dreptul judecătorului de a invoca, din oficiu, excepțiile de conexitate, litispendență, perimare, lipsa procedurii prealabile - tocmai pentru a se evita utilizarea inutilă a resurselor judiciare);
 - **prevenirea formalismului excesiv:** garanțiile devin efective chiar și atunci când partea vizată de SLAPP nu le invocă; este esențial ca instanța să aibă posibilitatea de a identifica din oficiu caracterul vădit abuziv al cererii și să dispună măsurile necesare pentru a opri procesul cât mai rapid, chiar și în lipsa unei cereri exprese din partea pârâtului – care, adesea, este lipsit de resursele sau cunoștințele juridice necesare pentru a invoca aceste mecanisme de protecție;
 - **apropierea de modelele legislative europene:** proiectul de lege belgian prevede în mod similar această posibilitate atât în materie civilă, cât și penală. Directiva lasă la latitudinea statelor membre reglementarea posibilității ca măsurile de protecție – inclusiv mecanismul de respingere rapidă – să fie aplicate și din oficiu de către instanță. Așadar, nu există niciun obstacol de drept european pentru includerea acestei prevederi în legea de transpunere;
- o propunere de amendament ar fi în sensul de a se introduce expres în cuprinsul art. 3 alin. (2), art. 7 alin. (1), art. 8 alin. (3), art. 11 alin. (1), art. 12 alin. (1) și art. 13 a mențiunii că respectivele măsuri pot fi dispuse din oficiu de către instanță;
- pot exista alternative propuse în subsidiar:
- aplicare din oficiu limitată la pârâți care nu beneficiază de asistență juridică: posibilitatea ca instanța să dispună din oficiu garanțiile procesuale doar în cauzele în care pârâtul nu este asistat de un avocat;

- aplicare din oficiu doar pentru măsurile din Capitolul III: acceptarea unui compromis prin care doar respingerea rapidă a cererilor vădit neîntemeiate poate fi dispusă din oficiu, lăsând celelalte măsuri la inițiativa părților;
- **aplicarea unei amenzi în mod obligatoriu în cazul constatării unui caz de SLAPP:** potrivit art. 13 din proiectul de lege „Art. 13 - Reclamantul care a inițiat o procedură judiciară abuzivă împotriva mobilizării publice poate fi obligat, în condițiile legii, la plata unei amenzi judiciare de la 10.000 lei la 100.000 lei”. Ipoteza acestei norme se referă la situația în care instanța a constatat deja existența unei proceduri de tip SLAPP, fiind îndeplinite criteriile prevăzute de lege. Apreciem că într-o astfel de situație este nevoie de o aplicare obligatorie a unei amenzi, ca un instrument disuasiv pentru reclamanții care folosesc procedurile judiciare în mod abuziv, nu cu scopul valorificării dreptului de acces la justiție sau al reparării unui prejudiciu, ci cu cel de a intimida vocile critice. Intervalul amenzii este unul suficient de mare pentru a păstra o largă marjă de apreciere pentru instanța de judecată, însă aplicarea obligatorie a amenzii va reprezenta un instrument disuasiv menit să descurajeze astfel de practici viitoare, repetitive;
- **clarificarea protecției pentru entități terțe, inclusiv exonerarea de la plata cheltuielilor de judecată:** potrivit art. 6 din proiectul de lege: „În tot cursul procesului pornit împotriva unor persoane fizice sau juridice ca urmare a implicării lor în acțiuni de mobilizare publică, asociațiile, sindicatele, alte organizații sau entități, constituite potrivit legii, care, fără a justifica un interes personal, au un interes legitim în apărarea drepturilor ori intereselor legitime ale persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică, pot sprijini apărările pârâtului, cu acordul acestuia, sau pot depune înscrisuri la dosarul cauzei”. Art. 6 din proiect creează mecanismul unui sprijin al victimelor acțiunilor de tip SLAPP și din partea altor entități, însă apreciem că este necesară o clarificare expresă pentru a diferența o astfel de intervenție, de tip *amicus curiae* față de o cerere de intervenție accesorie, astfel încât norma să fie suficient de clară pentru persoanele care sprijină aceste apărări și care nu vor fi obligate la plata vreunei cheltuieli de judecată, nedevenind parte în proces.
- considerăm oportună completarea art. 6 al proiectului de act normativ cu un alineat nou: „(2) Entitățile prevăzute la alin. (1) nu pot fi obligate la plata cheltuielilor de judecată, iar simplul fapt al susținerii apărărilor pârâtului sau al depunerii de înscrisuri în sprijinul acestuia, sub forma unui *amicus curiae*, nu poate constitui temei pentru introducerea unor cereri judiciare sau

extrajudiciare împotriva acestor entități, cu excepția cazurilor în care acestea au acționat cu rea-credință.”

Justificare:

- rolul entităților terțe în echilibrul procesual al SLAPP-urilor: art. 6 al proiectului oferă posibilitatea intervenției unor actori non-părți (asociații, syndicate etc.) pentru susținerea pârâtului. Această formă de „mobilizare procesuală solidară” este esențială în cauzele SLAPP, caracterizate în general de un dezechilibru de resurse și expertiză;
- clarificarea naturii intervenției: astfel cum arată literatura de specialitate¹, intervențiile entităților terțe în favoarea apărării nu sunt doar un gest de solidaritate, ci o formă de mobilizare juridică legitimă, care servește interesului general și contribuie la o bună administrare a justiției. În acest sens, autorii notează că astfel de intervenții nu reprezintă un dezechilibru procedural, ci dimpotrivă, un mod de a restabili echilibrul procesual afectat de tacticile abuzive ale reclamanților SLAPP.
- prevenirea represaliilor indirecte: în lipsa unei garanții exprese privind exonerarea acestor entități de la plata cheltuielilor, există riscul ca acestea să fie descurajate să intervină, tocmai din teama de consecințe procesuale sau patrimoniale. Astfel, dreptul de a participa la dezbaterile publice ar fi afectat indirect;
- jurisprudență națională neunitară privind cheltuielile de judecată pentru terți intervenienți: din analiza hotărârilor instanțelor naționale² reiese o tendință de a respinge cererile intervenienților accesorii privind cheltuielile, în baza voluntarismului intervenției. Totuși, instanțe precum Judecătoria Sectorului 1 (Sent. nr. 17558/2013)³ recunosc acest drept în anumite condiții. Este necesară o intervenție legislativă care să clarifice acest aspect în această materie și să asigure o protecție reală;

➤ **reglementarea situației cazurilor care dobândesc caracteristicile unui caz de tip SLAPP pe parcursul judecării:** un litigiu poate dobândi caracteristicile unui caz de tip SLAPP și pe parcurs, prin schimbarea cadrului procesual: situația în care

¹ Justin Borg-Barthet și Francesca Farrington, *Anti-SLAPPs in the European Union: Empowerment through Legal Mobilisation*, în *German Law Journal*, vol. 25 (2024), secțiunile D.II. și D.III., disponibil la: <https://www.cambridge.org/core/journals/german-law-journal/article/eus-antislapp-directive-a-partial-victory-for-rule-of-law-advocacy-in-europe/64728272351E80FA2D1DD5167A84E35E>, accesat la data de 25.05.2025.

² Tribunalul Mureș – Sent. civ. nr. 88/2016; Tribunalul Constanța – Înch. nr. 2459/2015, menționate și discutate în articolul publicat de I. Fl. Stanca, *Este intervenientul accesoriu cu adevărat parte în litigiu?*, disponibil la <https://www.juridice.ro/595355/este-intervenientul-accesoriu-cu-adevarat-parte-in-litigiu.html>, accesat la data de 25.05.2025.

³ *idem*

pretențiile capătă o dimensiune nejustificată prin modificarea cererii de chemare în judecată (at. 204 Cod proc. Civ.) sau situația intervenției altor părți, pe parcursul judecării, ale căror pretenții pot avea caracteristici SLAPP (intervenția voluntară principală, intervenția forțată, chemarea în garanție conform art. 61-77 Cod proc.civ.). În aceste situații, apreciem necesară o reglementare expresă pentru ca garanțiile prevăzute de actul normativ să poată fi aplicate, fără a fi opusă o eventuală putere parțială a lucrului judecat ori fără a exista interpretarea că cererea de respingere rapidă prevăzută de art. 8 din proiectul de lege ar putea fi formulată doar o singură dată. Este important ca legiuitorul să distingă între cererea de chemare în judecată și cererea formulată de un intervenient principal/forțat/chemat în garanție etc. și să permită pârâtului (cărui i-a fost respinsă o cerere de respingere rapidă a cererii de chemare în judecată inițială) să poată formula, din nou, o astfel de cerere, în situația modificării cadrului procesual prin apariția unor noi părți ale căror pretenții pot fi de natură SLAPP. De asemenea, potrivit art. 8 din proiectul de lege, „*pârâtul poate, în tot cursul judecării în fața primei instanțe, să ceară respingerea rapidă a cererii de chemare în judecată ca vădit neîntemeiată*”. Deși mecanismul respingerii rapide a cererii poate fi aplicat doar în fața primei instanțe, apreciem necesară menționarea expresă a posibilității constatării caracterului abuziv al procedurii și, implicit, a posibilității aplicării măsurilor de la capitolul IV din proiectul de lege și în căile de atac, nu doar în procedura din fața primei instanțe;

- **aplicarea legii și cauzelor pendinte de tip SLAPP:** potrivit art. 25 alin. (1) C. pr. civ. procesele în curs de judecată, precum și executările silite începute sub legea veche rămân supuse acelei legi. Acest text consfințește, ca regulă, ultraactivitatea legii vechi, în lipsa unei dispoziții tranzitorii exprese care să prevadă contrariul. Potrivit principiului constituțional al neretroactivității legii prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție, dezvoltat pe cale jurisprudențială prin jurisprudența Curții Constituționale, noua lege se poate aplica cu privire la situații născute sub vechea lege, cu privire la efecte încă neproduse, efecte care se produc sub imperiul noii legi. Astfel, apreciem necesară o normă tranzitorie explicită, care să permită aplicarea noilor garanții anti-SLAPP și procedurilor aflate deja în curs, oferind protecția noii legi și unor ținte ale cazurilor de tip SLAPP care au litigii în desfășurare.

- riscuri:

- excluderea cauzelor aflate în curs, cu privire la efectele neproduse deja, ar perpetua abuzurile în desfășurare și ar lipsi de protecție părți deja afectate de SLAPP-uri;

- se creează riscul apariției unei *lex tertia* (o combinație arbitrară a normelor vechi și noi), generând practică judiciară contradictorie și impredictibilă;
- se reduce impactul real al legii în combaterea fenomenului actual;
- se afectează eficiența instituțională: litigiile abuzive pendinte ar fi prelungite artificial, menținând blocajele pe rolul instanțelor, contrar obiectivului Directivei de a degreva sistemul judiciar;
- argumente:
 - Directiva nu interzice aplicarea garanțiilor și în cauze în curs, lăsând acest aspect la latitudinea statelor membre;
 - aplicarea la cauze pendinte nu presupune redeschiderea dezbaterilor și nici aplicarea retroactivă a sancțiunilor; ea vizează doar permiterea accesului părților deja implicate la mecanismele noi de protecție, precum cererea de respingere rapidă sau obligația de depunere a cauțiunii;
 - principiul securității juridice protejează nu doar reclamanții care inițiază proceduri, ci și pârâții vizați de abuzuri în desfășurare, care trebuie să poată beneficia de noile garanții puse la dispoziție tocmai pentru a corecta dezechilibrele de putere și a opri intimidarea;
 - potrivit jurisprudenței Curții Constituționale a României referitoare la aplicarea legii în timp și principiul neretroactivității legii, *„Curtea Constituțională a stabilit în jurisprudența sa că aplicarea legii civile în timp este guvernată de principiile neretroactivității legii civile, principiul aplicării imediate a legii noi și principiul supraviețuirii legii vechi. Principiul neretroactivității legii civile este de rang constituțional și are o valoare absolută, în sensul că legiuitorul nu poate institui nicio derogare și semnifică faptul că legea civilă se aplică tuturor situațiilor juridice născute după intrarea ei în vigoare, iar nu situațiilor juridice trecute, consumate (facta praeterita). În mod corelativ, potrivit principiului aplicării imediate a legii noi, de la data intrării în vigoare acesteia, ea se aplică tuturor actelor, faptelor și situațiilor juridice viitoare (facta futura), actelor, faptelor și situațiilor juridice în curs de constituire, modificare sau stingere începând cu această dată, precum și efectelor viitoare ale unor situații juridice anterior născute, dar neconsumate la data intrării în vigoare a legii noi (facta pendentia). Cu alte cuvinte, aplicarea imediată a legii noi semnifică faptul că o situație juridică produce acele efecte juridice care sunt prevăzute de legea în*

vigoare la data constituirii ei (tempus regit actum)⁴. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea a statuat constant că o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare”⁵.

- apreciem ca fiind oportună introducerea unui articol nou, cu următorul cuprins: *„Prevederile prezentei legi se aplică tuturor actelor, faptelor și situațiilor juridice viitoare, actelor, faptelor și situațiilor juridice în curs de constituire, modificare sau stingere începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, precum și efectelor viitoare ale unor situații juridice anterior născute, dar neconsumate la data intrării în vigoare a prezentei legi”*. Aplicarea legii la cauzele pendinte nu presupune redeschiderea etapelor procesuale deja încheiate și nici aplicarea retroactivă a sancțiunilor. Este vorba de o aplicare în cursul procedurii, cu privire la efecte neproduse sub imperiul legii vechi, pentru a permite pârâților aflați în litigii abuzive deja inițiate să acceseze noile mecanisme de protecție, acolo unde este procedural posibil (ex.: cererea de respingere rapidă formulată înainte de începerea dezbaterilor de fond).

➤ ***fundamentarea suplimentară a opțiunii de politică publică de limitare, la acest moment, a acestui proiect de lege doar la cauzele civile, și analiza situațiilor cu efect similar din domeniul penal și al contenciosului administrativ***

- absența unor măsuri corespunzătoare și în aceste domenii restrânge sfera de protecție, în contradicție cu realitatea fenomenului SLAPP, cu recomandările europene și cu jurisprudența națională recentă. Amintim, în acest sens, riscurile și argumentele prezentate și propunem o serie de alternative;
- riscuri:
 - deși tipologia acestor cauze este diferită, absența unor măsuri pentru cauzele penale și administrative cu efecte similare acțiunilor civile de tip SLAPP lasă neacoperită o proporție semnificativă din SLAPP-urile identificate în România și la nivel european;

⁴ DCC nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în M. Of. nr. 101 din 9 februarie 2015, par. 19.

⁵ DCC nr. 291 din 1 iulie 2004, publicată în M. Of. Partea I, nr. 753 din 18 august 2004. A se vedea și DCC nr. 340/2024, par. 39.

- se creează o protecție fragmentară, nealinată cu spiritul și litera Directivei și cu bunele practici europene;
- argumente:
 - potrivit studiului CASE (2024), 21,7% dintre SLAPP-urile din Europa sunt de natură penală, iar 16% sunt cauze administrative — cifre în creștere;
 - recomandarea Comisiei Europene 2022/758 și Recomandarea CM/Rec(2024)2 a Consiliului Europei solicită explicit acoperirea cauzelor penale și administrative.
 - exemple recente din România, în care contestarea în instanță a legalității unor acte emise de către instituții publice a condus la angajarea unor cheltuieli de judecată disproporționate, de către dezvoltatori imobiliari care s-au constituit ca parte în proces. Aceste cheltuieli de judecată disproporționate au fost imputate ulterior reclamanților (organizații neguvernamentale), ceea ce a condus către efecte similare unor cazuri de tip SLAPP (dizolvarea Asociației Miliția Spirituală, situația Asociației Salvați Bucureștiul și Fundației Greenpeace România). Astfel de situații confirmă necesitatea evaluării mecanismelor existente (precum reducerea cheltuielilor de judecată) și identificarea de soluții care să protejeze societatea civilă;
 - o situație similară există și în privința descurajării acțiunilor în justiție intentate de către ONG-urile de mediu, prin solicitarea de daune-interese excesive.
 - transpunerea directivelor europene presupune nu doar conformitate minimă, ci și asumarea unui standard funcțional de protecție.
- dacă se consideră că extinderea imediată a domeniului de aplicare la cauzele penale și administrative ar ridica dificultăți de implementare și reglementare, există o serie de acțiuni alternative, în spiritul unei transpuneri progresive, echilibrate și compatibile cu dreptul intern:
 - completarea expunerii de motive în mod corespunzător

În această situație, în care domeniul de aplicare vizează strict cauzele civile, apreciem necesară completarea expunerii de motive cu o analiză referitoare la cauzele penale sau administrative cu efecte similare celor de tip SLAPP, cu date precum:

 - cauze din aceste domenii;

- situații în care cheltuielile de judecată disproporționate (în contencios administrativ, în litigii cu organizații neguvernamentale, apărători ai drepturilor omului) au fost (1) reduse din oficiu; (2) s-a cerut reducerea lor, iar cererile au fost respinse; (3) au condus către efecte ulterioare precum dizolvarea unor organizații neguvernamentale;
 - evaluarea preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, potrivit art. 7 alin. (31) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicat[, cu modific[ri] și complet[ri] ulterioare, obligație aplicabilă în cazul proiectelor de lege;
 - aplicare etapizată (clauză de evaluare ulterioară)
Introducerea unei dispoziții tranzitorii prin care Ministerul Justiției, împreună cu Consiliul Superior al Magistraturii și societatea civilă, să evalueze în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a legii oportunitatea extinderii la cauzele penale și administrative, cu publicarea unui raport în acest sens;
 - trimitere pentru armonizare ulterioară
Introducerea unei obligații exprese pentru Guvern de a analiza, în termen de 6 luni, necesitatea completării Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, a Codului de procedură civilă sau a Codului de procedură penală cu garanții echivalente, în vederea alinierii la Directivă și Recomandarea Consiliului Europei CM/Rec(2024)2.
- este necesară clarificarea definiției mobilizării publice, astfel încât definiția acesteia să cuprindă și cazurile în care cazurile de tip SLAPP sunt inițiate ca urmare a efectuării unor demersuri judiciare sau administrative „1. *mobilizare publică - efectuarea oricărei declarații, desfășurarea oricărei activități, inclusiv a demersurilor judiciare sau administrative, de către persoane fizice sau juridice, în exercitarea dreptului la libertatea de exprimare și de informare, a libertății artelor și științelor, a libertății de întrunire și de asociere, a dreptului de petiționare, precum și a dreptului de acces la justiție, inclusiv acțiunile pregătitoare, de sprijinire sau de asistență direct legate de acestea, și care privesc o chestiune de interes public.*”

Scopul principal al acestei legi este de a proteja participarea publică în toate formele sale. Participarea publică nu se limitează doar la exprimarea de opinii sau organizarea de manifestații, ci include și posibilitatea cetățenilor, organizațiilor sau jurnaliștilor de a se adresa instanțelor sau autorităților pentru a semnala sau contesta situații ce privesc interesul public. Astfel, exercitarea drepturilor de petiționare, dreptul persoanelor vătămate de o autoritate publică sau dreptul de acces la justiție în scopul apărării unui interes public (cum ar fi protecția mediului, accesul la informații publice, buna administrare etc.) trebuie considerată o formă legitimă de mobilizare publică și sunt drepturi recunoscute și garantate de Convenția de la Aarhus. Persoanele care întreprind astfel de demersuri pot deveni ulterior ținta unor acțiuni în justiție abuzive, tocmai pentru că au îndrăznit să ia atitudine. Pentru a asigura protecția efectivă împotriva acestor practici SLAPP, este important ca definiția mobilizării publice să includă expres și demersurile judiciare sau administrative întemeiate pe interesul public.

Președinte,

Sterică FUDULEA

Digitally signed
by Fudulea
Stenca
Date:
2026.01.29
10:04:53 EET